

Neděle jedenáctá po Svatém Duchu

niam suscepisti me, nec delectasti inimicos meos super me: Dómine, clamávi ad te, et sanásti me.

SECRETA - Réspice, Dómine, quæsumus, nostram propítius servitútem: ut, quod offérimus, sit tibi munus accéptum, et sit nostræ fragilitátis subsidium. Per Dóminum nostrum.

COMMUNIO (*Pr. 3*) Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis frugum tuárum: et implebúntur hórrea tua saturitáte, et vino torcularia redundábunt.

POSTCOMMUNIO - Sentiámus, quæsumus, Dómine, tui perceptióne sacraménti, subsidium mentis et córporis: ut, in utróque salváti, cælestis remédii plenitúdine gloriémur. Per Dóminum nostrum.

mne chránil a nedopustil jsi, aby jásalí nade mnou mojí nepřátelé. Pane, volal jsem k tobě a uzdravil jsi mne.

TICHÁ MODLITBA - Shlédni milostivě, Pane, prosíme, na naši službu, aby to, co obětujeme, bylo tobě darem příjemným, podporou pak naší křehkosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Přisl. 3, 9 a 10*) Uctívej Pána svými statky a prvotinami úrody své; i naplněny budou stodoly tvé nadbytkem a vínem budou lisy přetékatí.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Nechť okoušíme, prosíme, Pane, pomoc pro duši i tělo z přijetí tvé svátosti, abychom na obou ozdravení, radovali se z plnosti nebeského léku. Skrze Pána našeho.

V křesťanských chrámech, i v nejprostším vesnickém kostelíčku, nalezne člověk Boha zvláštním způsobem přítomného a čekajícího, že lidská srdce Jej ve svých potřebách zde vyhledají. Je tu přítomen ve vši své slávě, před níž se třesou mocnosti pekelné, ale pokorným a prosícím duším je záštitou a útěchou. Vyhledávejme Jej zde často a ctěme toto svaté místo, v němž je přítomno tolik nebeské velebnosti!

INTROITUS (*Ps. 67, 6-7 et 36*) Deus in loco sancto suo: Deus qui inhabitare facit unánimes in domo: ipse dabit virtútem et fótitudinem plebi suæ. (*Ps. ib. 2*) Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. V. Glória Patri, et Filio, et Spíritui Sancto.

ORATIO - Omnípotens sempitérne Deus, qui, abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédís et vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimittas quæ consciéntia méruit, et adjícias quod orátio non præsumit. Per Dóminum.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli Apóstoli ad Corinthios (*I, c. 15, 1-10*).

Fratres: Notum vobis fácio Evangélium, quod prædicávi vobis, quod et accepístis, in quo et státis, per quod et sal-

VSTUP (*Ž. 67, 6-7 a 36*) Bůh sídlí ve svém svatém přibýtku; Bůh, jenž dává jednomyslným bydlení v domě. On sám dá moc a sílu svému lidu. (*Ž. tamt. 2*) Povstání Bůh a rozprášení budtež jeho nepřátelé. Ať prchají před jeho tváří ti, kdož jej nenáviděli. V. Sláva Otci.

MODLITBA - Všemohoucí, věčný Bože, jenž v přemíře své dobrotivosti dáváš prosícím více, než si zasluhují a zač prosí, vylej na nás milosrdenství své a odpusť, čeho se leká svědomí, a přidej, co se neosměluje vysloviti prosba. Skrze Pána.

ČTENÍ z 1. listu sv. Pavla Apoštola ke Korintským (*15, 1-10*).

Bratři! Oznamuji vám Evangelium, které jsem vám kázal, které jste také přijali, ve kterém též trváte, skrze něž i

vámini: qua ratióne prædicá-
verim vobis, si tenétis, nisi
frustra credidistis. Trádidí
enim vobis in primis, quod et
accépi: quóniam Christus
mórtuus est pro peccátis nos-
tris secúndum Scriptúras: et
quia sepúltus est, et quia re-
surrexít tértia die secúndum
Scriptúras: et quia visus est
Cephæ, et post hoc úndecim.
Deínde visus est plus quam
quingéntis frátribus simul, ex
quibus multi manent usque
adhuc, quidam autem dormi-
érunt. Deínde visus est Jacó-
bo, deínde Apóstolis ómnibus:
novíssime autem ómnium
tamquam abortívo, visus est
et mihi. Ego enim sum míni-
mus Apostolorum, qui non
sum dignus vocári Apósto-
lus, quóniam persecútus sum
Ecclesiám Dei. Grátia autem
Dei sum id quod sum, et grá-
tia ejus in me vácuá non fuit.

GRADUALE (*Ps. 27, 7 et 1*) In
Deo sperávit cor meum, et
adjútus sum: et reflóruit caro
mea, et ex voluntáte mea
confitébor illi. V. Ad te,
Dómine, clamávi: Deus meus,
ne síleas, ne descédas a me.
Allelúja, allelúja. V. (*Ps. 80*)

ke spáse přicházíte, ačli se ho
držíte tak, jak jsem vám je
kázal, leč byste byli uvěřili
nadarmo. Podal jsem vám
totiž mezi prvními věcmi to,
co jsem také přijal, že Kristus
umřel za hříchy naše podle
Písem a že byl pohřben a že
vstal z mrtvých třetího dne
podle Písem a že se ukázal
Petrovi a potom jedenácti.
Potom se ukázal více než pěti
stům bratrů najednou,
z nichž většina žije dosavad,
někteří však zesnuli. Potom
se ukázal Jakobovi, poté
všem Apoštolům. Nejposléze
pak ze všech jako nehod-
nému ukázal se i mně. Neboť
já jsem nejmenší z Apoštolů,
jenž nejsem hoden slouiti
Apoštolem, poněvadž jsem
pronásledoval Církev Boží.
Milostí Boží však jsem to, co
jsem, a milost jeho ve mně
nebyla marná.

STUPŇOVÝ ZPĚV (*Ž. 27, 7 a*
1) V Boha doufalo mé srdce, i
bylo mi pomoheno. Rozkve-
tlo opět tělo mé; ochotně jej
budu oslavovati. V. K tobě,
Pane, volám; Bože můj, neod-
mlčuj se, neopouštěj mne.
Aleluja, aleluja. V. (*Ž. 80, 2-3*)

Exsultáte Deo, adjutóri
nostro, jubiláte Deo Jacob:
súmite psalmum jucúndum
cum cíthara. Allelúja.

EVANGELIUM † Sequéntia
sancti Evangélii secúndum
Marcum (7, 31-37).

In illo témpore: Exiens Jesus
de finibus Tyri, venit per Si-
dónem ad mare Galilææ, in-
ter médiós fines Decapóleos.
Et addúcunt ei surdum et
mutum et deprecabántur
eum, ut impónat illi manum.
Et apprehéndens eum de tur-
ba seórsum, misit dígitos su-
os in aurículas ejus: et éxspu-
ens, tétigit linguam ejus: et
suspiéiens in cælum, ingémui-
it, et ait illi: Ephphetha, quod
est adaperíre. Et statim apér-
tæ sunt aures ejus, et solútum
est vínculum linguæ ejus, et
loquebátur recte. Et præcépít
illis, ne cui dícerent. Quanto
autem eis præcipiébat, tanto
magis plus prædicábant: et eo
ámplius admirabántur, dicén-
tes: Bene ómnia fecit: et sur-
dos fecit audíre et mutos
loqui.

OFFERTORIUM (*Psalms. 29, 2-3*)
Exaltábo te, Dómine, quó-

Plesejte Bohu, pomocníku
našemu, jásejte Bohu
Jakubovu. Zapějte píseň libou
s citarou. Aleluja.

EVANGELIUM † Pokračová-
ní sv. Evangelia podle Marka
(7, 31-37).

Za onoho času Pán Ježíš,
vyšed z končin Tyrských,
přišel skrze Sidon k moři
Galilejskému končinami de-
sítiměstskými. I přivedli mu
hluchoněmého a prosili ho,
aby vložil na něj ruku. A on
pojav jej od zástupu
v soukromí, vložil prsty své
v uši jeho a nasliniv si prst,
dotekl se jazyka jeho, a
pohlédnuv k nebi, vzdechl
a řek jemu: Efeta, to jest:
Otevři se. A hned otevřely
se uši jeho a rozvázala se
vazba jazyka jeho, i mluvil
správně. A přikázal jim, aby
nikomu o tom neříkali.
Ale čím více jim přikazoval,
tím více to rozhlašovali. i
divili se nadmíru řkouce:
Dobře učinil všecky věci; i
hluchým dává slyšeti a
němým mluvíti.

OBĚTOVÁNÍ (*Ž. 29, 2-3*)
Velebím tě, Pane, neboť jsi